

за познаване на нѣщата, защото безъ сѣнки знание не може да съществува. Вие казвате, че страдате — това е една сѣнка, за да изучите себе си. Умирате — това е една сѣнка, за да изучите условията на новия животъ. Слѣдователно, растежътъ е причина на всички промѣни, които сега ставатъ и вътрѣ и вънка. И тъй, като разберемъ живота, ние ще дойдемъ до самата реалностъ, т. е. да провѣримъ нѣщата. Когато едно учение е съгласно съ самата реалностъ на битието, или е съгласно съ законитѣ, които Богъ е вложилъ въ свѣта, всѣкога може да се направи опитъ. Дойде единъ лѣкаръ и казва: „Азъ имамъ едно лѣкарство, което може да лѣкува тази болестъ“; ако това лѣкарство е истинско, трѣбва, щомъ се даде, да излѣкува болния; ако то не стане, то не е лѣкарство, и този лѣкаръ заблуждава. Дойде единъ човѣкъ и каже: „Азъ имамъ едно учение, и, като го приемете, ще се подигнете“. Ако ви подигне, то е истинско.

И тъй, растенето е единъ процесъ, необходимъ за съграждане на нашето духовно тѣло. Физическото тѣло е необходимо, като една скеля отвънъ — ако то се не подигне, духовното тѣло не може също да се подигне. И най-напрѣдъ е направенъ физическиятъ свѣтъ, като една скеля, а духовниятъ свѣтъ постоянно се съгражда и устройва. Има въ Писанието стихове, които казватъ, че първоначално е било създадено Небето, а то — Божествениятъ свѣтъ; послѣ е създадена земята — физическиятъ свѣтъ. Земята не е била още устроена, Господъ и до днесъ я строи. Той създаде свѣта въ шестъ дни, въ шестия направи човѣка, а въ седмия си почина. Сега пакъ е на работа. Мойсей казва: